

Sygn. akt II Cz 515/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Janusz Kasnowski

Sędziowie - SO Irena Dobosiwicz

SO Aurelia Pietrzak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Biura (...) Spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością w B.

przeciwko U. P.

o eksmisję

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 3 stycznia 2014 r., sygn. akt I C 1628/09

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 (drugim) w ten sposób, iż ustanowić dla pozwanej radcę prawnego z urzędu, którego wyznaczy Okręgowa Izba Radców Prawnych w Bydgoszczy,
2. uchylić zaskarżone postanowienie w punktach 3 (trzecim) i 4 (czwartym).

Sygn. akt II Cz 515/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy - w sprawie z powództwa Biura (...) Sp. z o.o. w B. przeciwko J. P. i U. P. o eksmisję - zwolnił pozwaną od kosztów sądowych (pkt 1), oddalił jej wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu (pkt 2) oraz odrzucił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 24 lutego 2010 r., a także odrzucił sam sprzeciw (pkt 3-4) (sygn. I C 1628/09).

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd wskazał, że nie znalazł podstaw do przyznania pozwanej pełnomocnika z urzędu zgodnie z art. 117 § 5 k.p.c. Pozwana nie posiada bowiem problemów z formułowaniem pism procesowych i stosownych wniosków, a sprawa o eksmisję nie jest skomplikowana. Ponadto - w ocenie Sądu - pozwana została prawidłowo powiadomiona o terminie rozprawy przez podwójne awizowanie (k. 25), a następnie prawidłowo doręczono jej odpis wyroku zaocznego ze stosownymi pouczeniami przez podwójne awizowanie (k. 33). Sam fakt nieprzebywania w okresie awizowania, w miejscu zamieszkania, nie niweczy skuteczności doręczenia, może natomiast stanowić przyczynę do ewentualnego przywrócenia terminu. Nawet zatem, gdyby przedstawione przez pozwaną okoliczności (mając na uwadze jej niepełnosprawność i podeszły wiek) zinterpretować w sposób najbardziej dla niej korzystny i

uznać, że przyczyna uchybienia terminu ustała dopiero 25 lipca 2013 r., czyli po uzyskaniu przez pozwaną odpisu wyroku zaocznego (o co pozwana wystąpiła dopiero 1 lipca 2013 r., mając świadomość o istnieniu samego wyroku i wszczęciu postępowania egzekucyjnego już od kwietnia 2013 r.) pozwana niewątpliwie i tak znacznie przekroczyła termin ustawowy do złożenia wniosku o przywrócenie terminu. Wniosek ten zatem Sąd Rejonowy odrzucił (art. 171 k.p.c.) i w konsekwencji odrzucił również sprzeciw od wyroku zaocznego (art. 344 § 3 k.p.c.).

Zażalenie na postanowienia złożyła pozwana U. P. i domagała się jego zmiany poprzez przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego oraz rozpoznania samego sprzeciwu.

W uzasadnieniu wskazała, że o wydaniu wyroku zaocznego z dnia 24 lutego 2010 r. dowiedziała się dopiero w kwietniu 2013 r. od Komornika Sądowego. Ponadto podała, że nie mogła wnieść sprzeciwu w wymaganym terminie z uwagi na to, że jest osobą niewidzącą oraz ograniczoną ruchowo. Dodatkowo w ostatnim czasie jej stan zdrowia uległ dalszemu pogorszeniu. Wskazała także, że w formułowaniu pism procesowych pomagają jej pracownicy MOPS oraz znajomi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Zgodnie z art. 117 § 5 k.p.c., sąd uwzględni wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny.

W ocenie Sąd Okręgowy, wbrew stanowisku Sądu pierwszej instancji, w rozpoznawanej sprawie zachodzą przesłanki do ustanowienia takiego pełnomocnika na rzecz pozwanej. W szczególności przemawia za tym jej stan zdrowia - pozwana jest niezdolna do samodzielnej egzystencji, a stwierdzona u niej choroba (jaskra ze ślepotą oka prawego i znaczne niedowidzenie oka lewego –vide: zaświadczenie lekarskie na k. 56) bez wątpienia znacznie utrudnia jej podjęcie stosowanych działań, jak chociażby zapoznanie się z aktami sprawy. Ponadto za przyznaniem pełnomocnika z urzędu przemawiają okoliczności podniesione w zażaleniu, tzn. że podpisane przez pozwaną pisma procesowe były sporządzone przy pomocy pracowników MOPS oraz znajomych. Nie można było zatem przyjąć, że pozwana nie ma problemów z formułowaniem pism i wniosków procesowych. Tym samym, jako osoba nieporadna, wymaga ona pomocy profesjonalnego pełnomocnika.

W konsekwencji Sąd Okręgowy zmienił w tym zakresie rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego i postanowił o przyznaniu pozwanej pełnomocnika z urzędu, którego wyznaczy Okręgowa Izba Radców Prawnych w Bydgoszczy (art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).

Postanowienie Sądu pierwszej instancji również w części odrzucającej wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 24 lutego 2010 r., jak i odrzucenie samego sprzeciwu było nieprawidłowe. Zważywszy na przedstawiony już powyżej stan zdrowia pozwanej, Sąd Rejonowy dokonał zbyt daleko idącej oceny skuteczności doręczenia jej zawiadomienia o terminie rozprawy, na której wydano wyrok zaoczny, jak i samego wyroku zaocznego. Obie przesyłki były podwójnie awizowane i nie zostały podjęte w terminie, zaś we wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, pozwana wskazała, że o wydanym orzeczeniu dowiedziała się dopiero w kwietniu 2013 r. od Komornika Sądowego. Z przywołanego pisma procesowego - wniesionego w listopadzie 2013 r. - wynika ponadto, że celem pozwanej było zaskarżenie wyroku zaocznego z dnia 24 lutego 2010 r., Sąd Rejonowy powinien zatem zwrócić się do pozwanej o sprecyzowanie, czy pismo to nie stanowi wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego. Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią bowiem przeszkody do nadania pismu biegu (art. 130 § 1 zd. 2 k.p.c.).

Przywołane powyżej nieprawidłowości powodowały konieczność zmiany rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego również w tym zakresie, co też Sąd Okręgowy uczynił zgodnie z punktem 2 sentencji, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.